

Foreningen skal ikke drive politisk aksjonisme II

Mona Saugstad

Hofgaard svarer på min kritikk med at foreningens menneskerettighetsengasjementet er hjemlet i prinsippprogrammet, som ble vedtatt på Landsmøte i november 2010. Problemet stikker dermed dypere enn

den konkrete aksjonen, og kan i stedet knyttes til Landsmøtets vedtak, som klart omdefinierer foreningen og dens virke.

MONOPOL: Landsmøtet 2010 må ha glemt at psykologer står i et *avhengighetsforhold* til profesjonsforeningen.

Psykologforeningen misbruker sin monopolstilling ved å utnytte avhengighetsforholdet til å bedrive politisk aksjonisme, skriver Mona Saugstad. Foto: Arne Olav L. Hageberg

DEBATT: SAMFUNNSENGASJEMENT

I marsutgaven kritiserte Mona Saugstad Psykologforeningen for – gjennom sin støtte til aksjonen «Ingen mennesker er ulovlige» – å drive politisk aksjonisme, på tvers av medlemmers holdninger. Morten Andersen sa seg i april enig med Saugstad og kalte slikt engasjement «en fatal uting». President Tor Levin Hofgaard forsvarte i samme nummer engasjementet med å vise til at det er hjemlet i foreningens prinsippprogram.

Norsk Psykologforening er fra nå av plutselig definert som: «...både en interessepolitisk, en fagpolitisk og en *samfunnspolitisk organisasjon*», som skal: «...*ivareta grunnleggende menneskerettigheter..., sikre at rettighetene blir respektert, og reagere når det skjer brudd på menneskerettighetene*» (Prinsippprogram 2010, mine uthevinger). Dermed er det slått fast at vår profesjonsforening er blitt den «hybridorganisasjonen» jeg fryktet – en blanding av fagforening og menneskerettighetsorganisasjon.

Vår profesjonsforening er blitt den «hybridorganisasjonen» jeg fryktet – en blanding av fagforening og menneskerettighetsorganisasjon

Hofgaard hevder at foreningen utviser godt skjønn, og forsikrer om at man «ikke har planer om å bli mindre kritiske til hva foreningen engasjerer (seg) i for fremtiden». Jeg føler meg ikke beroliget, men det er uansett ikke hovedpoenget her. Landsmøtet 2010 må ha mistet av syne det faktum at psykologer står i et *avhengighetsforhold* til profesjonsforeningen som fagforening, utdanningsforening og interesseforening, med monopol blant annet på spesialistgodkjenningen. Psykologforeningen misbruker sin monopolstilling ved å utnytte dette avhengighetsforholdet til å bedrive politisk aksjonisme. Landsmøtevedtaket av 2010 skaper altså et dilemma: Medlemmer som ikke er komfortable med Norsk Psykologforenings nye identitet, har i dag valget mellom å svelge ubehaget, eller å stå uten fagforening.

mona.saugstad@vikenfiber.no